

KLASIKAPLUS.CZ

1. Dirigent Jiří Habart a fagotistka Sophie Dervaux prvně účinkovali se Slovenskou filharmonií

28.04.2024 [klasikaplus.cz](#) - Ivan Marton

[Odkaz na originál](#)

Klíčová slova: Habart (4); Jiří (4); divadla; Habarta; Jiřího

neděle, 28. duben 2024 10:02 Ivan Marton "Debut **Jiřího Habarta** v Slovenskej filharmónii splnil očakávania."

"Francúzska fagotistka Sophie Dervaux si pri interpretácii Hummelovho koncertu počínala so závideniahodnou suverenitou."

"**Jiří Habart** viedol orchester v opulentnej Rachmaninovovej symfónii triezvo, bez teatračných gest."

Slovenská filharmónia už dlhé roky usporadúva popri svojich dvoch hlavných abonentných orchestrálnych cykloch aj koncerty pre menej náročné publikum, ktorému raz mesačne ponúka diela osvedčeného symfonického repertoáru. Tieto koncerty sa v bratislavskej verejnosti tešia už tradične vysokej obľube, o ktorej pravidelne podáva svedectvo nadštandardná poslucháčka návštevnosť. Nebolo tomu inak ani vo štvrtok, 25. apríla.

V rámci filharmonického Populárneho cyklu sa za dirigentský pult nášho prvého orchestra po prvýkrát postavil mladý český umelec **Jiří Habart**, aby sa uviedol v luxusnej kreácii monumentálnej Symfónie č. 2 e mol, op. 27 Sergeja Rachmaninova. Sólistkou večera bola prvá fagotistka orchestra Viedenských filharmonikov, pôvabná Sophie Dervaux, ktorá zasa úchvatným spôsobom predniesla sólový part Hummelovho Koncertu pre fagot a orchester F dur. Niet sa čo diviť nadšeným ováciami prítomného publika: dramaturgická zostava koncertu a jej interpretačné uchopenie patrí k tomu najlepšiemu, čo sme v Redute v posledných mesiacoch počuli.

Nestáva sa často, aby part sólistu v rámci filharmonických orchestrálnych koncertov zaujal hráč na dychový nástroj. Ak odhladneme od nedávnej návštevy charizmatického Radeka Baboráka, v minulosti sme v Redute mali príležitosť privítať sólohornistu Berlínskej filharmónie Stefana Dohra a tiež excelentnú izraelskú klarinetistku Sharon Kam. Čo sa týka fagotu, v análoch Slovenskej filharmónie sa takéto hostovanie v posledných rokoch s najväčšou pravdepodobnosťou odohralo iba raz, keď prvý fagotista orchestra Roman Mešina pod vedením šéfdirigenta Slovenskej filharmónie (SF) Emmanuela Villauma predniesol sólový part koncertu C. M. von Webera. O to exkluzívnejšie musel na poslucháčov zapôsobiť famózný zjav mladej francúzskej interpretky Sophie Dervaux, o umení ktorej idú chýry z rakúskej metropoly už dlhší čas.

Hrať dielo Johanna Nepomuka Hummela práve v skladateľovom rodnom meste je nesporne udalosť, ktorú si prestížna členka svetoznámeho viedenského ensmbu bezpochyby zapíše do svojej umeleckej biografie. O tom, že Hummelov fagotový koncert patrí medzi skladby jej základného repertoáru, svedčí už samotný fakt, že ho umelkyňa odohrala spamäti, čo nepatrí k bežným interpretačným zvyklostiam sólových hráčov na dychové nástroje. Sophie Dervaux si pri uvedení diela počínala suverénne, so závideniahodnou istotou bravúrne zvládala technicky náročné pasáže a zároveň pôsobivo predvádzala nevšedné kantabilné dispozície svojho unikátneho nástroja. Svoje obdivuhodné umenie demonštrovala aj v prídavku prednesom Variácií na tému Paganiniho Capriccia č. 24 pre sólový fagot od francúzskeho priekopníka inštrumentu Mauricea Allarda (1922–1988). Dirigent si na sprievod zvolil redukovaný orchester a sólistke s prehľadom sekundoval, pričom treba uviesť, že pozornosť vzbudil už rozvážnou a zvukovo vyrovnanou koncepciou úvodnej skladby programu, Hummelovej Predohry B dur, op. 101

Druhá symfónia e mol Sergeja Rachmaninova z roku 1907 je zvukovo apartné orchestrálne dielo, ktoré je vysnívanou métou mnohých, najmä začínajúcich, dirigentov. Bohatstvo inštrumentálnej faktúry, silný dôraz na dramatický nerv hudobného toku, no zároveň aj vrúcna melodika podmanivých lyrických pasáží (najmä v druhej a tretej časti), to všetko tvorí vďačný a často zvodný materiál pre okázalú demonštráciu vlastného dirigentského opojenia. Pred rokmi si zvukovú opulentnosť Rachmaninovovho opusu s našimi filharmonikmi v Redute takto neskrývane užíval legendárny husľový virtuóz Shlomo Mintz, keď sa v druhej polovici svojho koncertu namiesto sólového nástroja ujal dirigentskej taktovky. **Jiří Habart**, v súčasnosti dirigent opery moravskosliezskeho Národného **divadla** v Ostrave, sa týmto nástrahám dokázal presvedčivo vyhnúť; teleso viedol triezvo, bez náznaku sentimentality a teatračných gest, v celkovom profile akcentoval viac poetický ako vzrušujúco napätý charakter diela. V tejto koncepcii sa mohol oprieť o disponovaný, profesionálne hrajúci orchester s mnohými sólovými vstupmi (vyzdvihnúť treba najmä pôsobivé klarinetové sólo v tretej časti v muzikantsky citlivom podaní Jozefa Luptáčka). Hoci k vrcholnému umeleckému zážitku by sa žiadalo interpretačne väčšmi rozlíšiť skladateľovo dômyselné striedanie hudobného jasu a tieňa (tretia časť Adagio poskytuje v tomto ohľade dostatok príležitostí), **Jiří Habart** sa v Bratislave uviedol v tom najlepšom svetle a potvrdil, že česká dirigentská škola je v súčasnosti na mimoriadne vysokej úrovni a má dostatok kvalitných reprezentantov.

Ostáva ešte dodať, že dirigent i sólistka si svoje bratislavské vystúpenie so Slovenskou filharmóniou tento týždeň zopakovali na záverečnom koncerte tohoročného stredo európskeho festivalu koncertného umenia Allegretto v Žiline

Foto: Slovenská filharmonie / Alexander Trizuljak

Sdílejte na:

Zveřejněno v: ReflexePlus

Muzikolog, dramaturg

Ukončil štúdium hudobnej vedy na FFUK v Bratislave pod vedením prof. Jozefa Kresánka. V štúdiu pokračoval vo Varšave a na Hudobnovednom inštitúte v Hamburgu. Začínal ako dramaturg v Slovenskej filharmónii, neskôr pracoval v hudobnom vydavateľstve OPUS a v PZO Slovart a napokon pôsobil v slobodnom povolání. Je členom grantových komisií Fondu na podporu umenia.

Více z této rubriky

